

אור הנר

עזר: נדיה אטון

דבר העזר

"וראית את אחרי ופני לא יראו"

בשום אופן, "אבל לא חשבתי על כלום, במוחי עלתה מחשבה אחת ויחידה איך להציל את אחותי". הוא פרץ בריצה למרתף, ושאל את העובדים ושבים האם ידעו או ראו היכן אחותו. כולם הצביעו לו על בניין של המפקדה הנאצית הנמצאת במרכז הכפר. יצחק רץ אל הבניין, ולא פחות ולא יותר, פרץ לתוכו, תוך שהוא עובר את כל השומרים המוצבים בחוץ. נכנס אל תוך הבניין, ופתח בזעקות אימים: "תביאו לי את אחותי, עכשיו". הקצינים הנאצים שלא היו רגילים למקרים כאלו, שלפו את אקדחיהם

בבפרשתנו אנו קוראים על בקשת משה רבנו מאת הקב"ה, "הראני נא את כבודך". אומר המדרש שראה משה רבנו שאותו זמן הוא עת רצון ודבריו נשמעים, לכן ביקש לדעת ולראות את הקב"ה ולהכיר בדרכיו. ענה לו הקב"ה שהוא ילמד אותו את סדר התפילה, אומנם לא יוכל לראות את פניו כי אדם אשר רואה את פניו של הקב"ה לא יחיה.

כך בורא עולם ברא את העולם ע"י הסתר פנים, לפעמים אדם שואל למה ככה קרה לי, למה ככה עשה לי בורא עולם. אבל צריך לדעת שהכל מאיתו יתברך.

לפנינו מקרה שהתרחש בתקופת השואה עם יהודי בשם יצחק סלוצקי. האיש היה נצר למשפחה גדולה ומסועפת בפולין, הוא סיפר שהמשפחה שלהם היתה בין הראשונות שהושמדו באושוויץ. רק הוא ואחותו הצליחו בדרך לא דרך להימלט מאימת הנאצים ולהסתדר בכפר אחד. יצחק האח היה אז בגיל 16, ואחותו צעירה ממנו בכמה שנים. תושבי הכפר היו גויים, ולמרות שידעו על זהותם היהודית של האח ואחותו, שמרו על קשר שתיקה ולא גילו זאת לאף אחד מחברי המפקדה הנאצית שהיתה במקום.

"אני", כך סיפר לעת זקנתו "לקחתי על עצמי אתגר לשמור על אחותי ולהוות לה מחסה ומסתור מכל פגע רע".

שני האחים הסתתרו במשך תקופה ארוכה מאוד במרתף צר וטחוב, מתחת לאדמה. "אסרתי על אחותי לצאת מחוץ למרתף, ואני סיפקתי לה את כל צרכיה במזון ובבגדים וביתר הדברים". כך עברו כמה חודשים, כאשר האחות נשארת כל העת בתוך המרתף והאח יוצא מדי פעם להביא מצרכים. יום אחד בשובו מקניית הרגיש עוד מרחוק בתכונה חשודה ליד הבונקר האישי שלהם. ואכן, כשהגיע למרתף לא מצא את אחותו. בהיותו בגיל זקנה, אחרי יובל שנים אמר סלוצקי שאם היה חושב אז באותו רגע, מה הוא הולך לעשות, לא היה עושה את זה

פותח את כף ידו לפני הנאצי הארור, וזה כמעט והתעלף. בכף ידו של יצחק אכן היו שערות רבות. פניו של המפקד חוורו וסמקו. (וזאת בשל העובדה שכאשר רוצים בתרבות הגרמנית לתאר אדם לשטן, מציירים אותו עם שערות בכף ידו) צעק המפקד אל החילים: "החזירו לו את האחות, וסלקו אותו מכאן במהירות האפשרית", צרח המפקד. יצחק סלוצקי ואחותו שוחררו, ושרדו את המלחמה ועלו לארץ ישראל. את המופת הזה סיפר האיש לכמה מחבריו כעבור יובל שנים, הם לא ויתרו וביקשו לראות את כף ידו... התפלאו החברים מהתופעה המדהימה, שכף ידו של יצחק מלאה בשערות. אז הסביר יצחק את פשר העניין: "לאבא שלי היתה מאפיה גדולה בפולין, אני כילד קטן אהבתי מאוד להסתובב בין התנורים והמערבלים. בהיותי בגיל שבע, הכנסתי את ידי לתנור ואל תוך המערבלים, וחתיכות גדולות של עור כף ידי נקרעו. בבית החולים באותה תקופה לא ידעו מה לעשות, חתכו חתיכת עור ממקום אחר בגופי והשתילו אותה בכף ידי, באותה חתיכת עור היו שערות, וכך הם גדלו עד היום הזה". סיים הקשיש את סיפורו: בד-בבד עם רגשי ההודיה לקב"ה על החסד הגדול שעשה עמדי בכך שכף היד נשארה שלמה, הצטערה אימי על המראה הלא נעים הזה שהיה בכף ידי. בכל פעם שיצאתי מחוץ לבית, אמרה לי "תכניס את היד לכיס שלא יראו". רק הקב"ה הצופה מסוף העולם ועד סופו, יכול היה לדעת מה עתיד להתרחש בתקופת השואה הארורה הזו, ורק הוא ידע שיחטפו את אחותי, ואזדקק למופת הגלוי הזה של השערות ולכן גלגל את העניינים כך.

עלינו לזכור שכל מה שקורה איתנו בכל מקום, בעבודה, בבית - הכל מאיתו יתברך. העולם הזה כולו הסתר פנים, ולפעמים נדמה שמה שקורה איתנו זה לא לטובתנו, אך עלינו לדעת כי כל מאן דעביד רחמנא לטב עביד, כל מה שהקב"ה עושה לטובה הוא עושה, שבת שלום ומבורך.

כל דעביד
רחמנא לטב
עביד

והתכוונו לירות בו. באותו רגע נמנע האסון, היה זה המפקד הראשי ששמע את הצעקות המוזרות ויצא מחדרו, וקרא ליהודי להיכנס לחדרו. יצחק סלוצקי לא שתק. גם בלשכת המפקד הוא המשיך לצעוק, תחזירו לי את אחותי, מיד. "אינני יודע מהיכן היה לי האומץ הזה" אמר. המפקד היה משועשע מהמחזה, והבין שלפניו עומד טיפוס מיוחד במינו, והחליט לשטות בו. המפקד אמר לו שהוא מוכן להחזיר את אחותו, בתנאי אחד: "תפתח את כף ידך ותראה לי אם יש לך שם שערות". סלוצקי אינו מתרגש והוא פונה אל המפקד הנאצי ימ"ש השולח בו מבטי שנאה ואומר לו: "אם אני אראה לך שיש לי שערות בכף היד, אתה מבטיח שתחזיר את אחותי?". המפקד חוזר שנית ואומר: "הרי אמרתי לך כבר את התשובה". יצחק

דבר תורה לסעודה ראשונה

"אך את שבתתי תשמרו..."

חכמי ישראל מסבירים בכמה מקומות, שמן הראוי להקדים בקבלת השבת ולאחר בפרידה מן השבת (להוסיף מחול על הקודש).

ר' ישראל-מאיר מראדין בעל "חפץ חיים" היה מתריס כנגד קלי דעת, המאחרים לקבל את השבת וממהרים לצאת ממנה, וכך אמר:

ששת ימי המעשה יונקים מן הקללה שנתקלל אדם הראשון: "בזעת אפך תאכל לחם" ואילו השבת נתקדשה ונתברכה בברכת ה', בני בינה ממהרים אפוא להיכנס לשבת ולקבל בהקדם ברכתה אלוקית: וכשנגמרת השבת, הם מאחרים לצאת ממנה כדי לא להיכנס מיד לקללת ימי המעשה.

ואילו קטני האמונה הופכים באיוולתם את היוצרות: הם מאחרים להיכנס לתחומי הברכה, ונחפזים בקוצר שיכלם לצאת מן הברכה של שבת המלכה.

דבר תורה לסעודה שנייה

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם"

הקשה האור החיים ג' שאלות:

- מדוע נקטה התורה לשון "כי תשא" ולא "כי תפקוד".
- מדוע הוסיפה התורה את המילה "ראש" היה מספיק לרשום "כי תשא את בני ישראל".
- מדוע הוסיפה התורה את המילה "לפקדיהם", ולכאורה היא מיותרת.

ותירץ האור החיים הקדוש: שפרשת מחצית השקל נאמרה לאחר מעשה העגל, (ואין מוקדם ואין מאוחר בתורה), וראשם של עם ישראל היה כפוף מחמת החטא, לכן ציווה הקב"ה את משה שייאספו מחצית השקל לכפר על בני ישראל, ובזה לשאת את ראשם ולהגביה את קומתם שנתכפר להם החטא, ולא יהיו בעצבות. לכן נקטה התורה לשון "תשא את ראש" מלשון לשאת את ראשם שלא יהיו עצובים. ולכן הוסיפה התורה את המילה "לפקדיהם" לומר שלא נפקד אף אחד ולכולם התכפר העוון.

(ישובים ותירוצים על אור החיים הקדוש)

דבר תורה לסעודה שלישית

"ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם"

אומרת הגמרא: "כל המתפלל בערב שבת ואומר 'ויכולו', מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקב"ה" (שבת קיט:). מלשון הגמרא משמע כי קיימת מעלה מיוחדת לומר את פסוקי "ויכולו", עוד בערב שבת, לפני צאת הכוכבים. ונשאלת השאלה: נאמר בפסוק "ויכל אלוקים ביום השביעי, משמע שגמר המלאכה היה בעצם היום השביעי. ולעיל משמע כי "ביום השישי ויכולו השמים והארץ".

מיישבים חז"ל כי מלאכת העולם אכן נגמרה בששת הימים, אך דבר אחד היה חסר בעולם - מנוחה! - באה שבת באה מנוחה. זו היתה ה'בריא' של היום השביעי. מעתה, לאחר שנמסר לישראל כוח להוסיף 'תוספת' מחול על הקודש נמצא כי בנוסף לאותן עשרים וארבע שעות שהקב"ה ברא את המנוחה והקדושה לישראל, רשאי יהודי להוסיף עוד שעות נוספות בערב שבת, ולהחיל עליהן את הקדושה והמנוחה של שבת. באופן שהאדם מכוח עצמו עושה שבת חדשה, כעניין שעשה הקב"ה במעשה בראשית, ובפרט כשהוא מתפלל בערב שבת ואומר ויכולו. על ידי 'ושמרו בני ישראל את השבת', היינו השבת שקבע הקב"ה במעשה בראשית, יזכו גם ישראל 'לעשות את השבת' החדש, על ידי קבלה מבעוד יום, ובכך הופכים שעת חול ומעלים אותה למדרגה גבוהה של שבת, כמו זה שהנחיל לנו הקב"ה.

דבר תורה לסעודה רביעית

קריאת שמע שעל המיטה

בלילה לפני שעולה על מיטתו לישון יקרא קריאת שמע שעל המיטה, וכתבו המקובלים שמעלת קריאת שמע גדולה ובכוחה לתקן את עוון פגם הברית.

ברכת המפיל לאחר חצות

ברכת "המפיל חבלי שינה מעיני", הנאמרת עם הקריאת שמע שעל המיטה, צריך לאומרה בשם ומלכות, גם אם הולך לישון אחר חצות לילה (יחיד ח"י).

לדבר אחר ברכת המפיל

יש להשתדל בכל עוז שלא להפסיק בדיבור בין הברכה לשינה, זולת בפסוקי קריאת שמע ושאר פסוקים שבסידורים (הנאמרים לאחר ברכת המפיל). ואם עבר ודיבר, אין ברכתו לבטלה, ואינו צריך לחזור ולברך כלל. ואם תאב לשנות אחר שבירך המפיל. רשאי לברך ברכת הנהנין בלא כל חשש, וכן יש להקל לדבר דיבור נחוץ. כגון להשתיק ילד, או לברך ברכת אשר יצר, אם הוצרך לנקביו, לאחר שבירך המפיל.

ברכת המפיל כשאינו עייף

אין צורך להמתין מלברך ברכת "המפיל" שלפני השינה, עד שיהיו עיניו נאחזות בשינה, ועומד להירדם, אלא יכול לברך מיד בעלותו לשכב כדי להירדם, וברור שאם עז רצונו לא לישון כל הלילה, אין לו לברך ברכת המפיל. (ילקוט)

לברכה והצלחה

אלמוג לוי
בן שולמית הי"ו
שרית בת
בת - שבע

לברכה והצלחה

שיר בת אושרת
בן ציון בן מירב

לברכה והצלחה

שרה בת לאורה
ינית בת דחל
שמעון בן מרסל
תנצבה

לברכה והצלחה

לאה בת
סוליקה רביבו
ז"ל (הי"ד)
תנצבה

לברכה והצלחה

חנה בת חפסה
יעקב בן מרים
תנצבה

דיון משפחתי עם הרב יצחק זילברשטין

שו"ת עם הרה"ג הרב אורן נזרית

תפילת פועלים

שאלה: האם מותר להקדים תפילת עמידה בשחרית בעשר דקות לפני הנץ החמה בשעת הדחק (כגון בימות החורף שהנץ מאוחר, והציבור ממחרים לשלוח ילדיהם ללימודים וכן לעבודתם), תשובה: לכתחילה אין להקדים את תפילת העמידה לפני זמן הנץ החמה, מפני שתפילה קודם הנץ החמה חשובה כתפילה בדיעבד, ולכמה פוסקים כשרגיל לעשות כן יותר מב' פעמים לא יצא ידי חובת תפילה וצריך לחזור ולהתפלל, ולהלכה אם התפלל יותר מב' פעמים לפני הנץ החמה כשאנו באונס או שעת הדחק יחזור על תפילת העמידה אחר הנץ החמה בתנאי דנדבה, ויתנה ויאמר שאם חייב לחזור להתפלל תהיה תפילתו תפילת חובה ואם אינו חייב לחזור תהיה תפילתו תפילת נדבה.

אומנם פועלים שצריכים לצאת לעבודתם לפני הנץ החמה, ואין להם אפשרות להתפלל בדרך או כשמגיעים לעבודתם כדלעיל, רשאים להתחיל אמירת קורבנות קודם עלות השחר תשעים דקות לפני הנץ החמה, ומיד בעלות השחר יתחילו בברכת ברוך שאמר ופסוקי דזמרה ויתעטפו בטלית ויניחו תפילין בין ישתבח ליוצר לאחר שהגיע זמן טלית ותפילין, וימשיכו משם את התפילה.

"לא תבשל גדי בחלב אמו" (שמות ל"ד, כ"ו)

מעשה במשפחה אחת, שעקב טרדות הבית המרבות והטפול בילדים, מתאחרת בה ארוחת הצהרים מדי יום בשעה-שעתיים. הפעל אמן מגיע בצהרים רעב ממלאכתו, אך מעולם לא התלונן על אחור הסעודה, אלא אדרבה הגיב על כך באפיק וסבלנות. גם כאשר סוף סוף הגשה הארוחה, הרבה לפרגן ולשבח את אשתו...

יום אחד, שב הפעל ממלאכתו ברגל, וכשעבר בסמוך לבית אמו, הריח ריח ניחוח של תבשילים ערבים... בשל היותו רעב, ובדעו שמסתבר שבביתו האכל עדן לא מוכן, החליט לעלות ולסעד את לבו אצל אמו. וכן, לאחר הסעודה הבשרית הדשנה, הגיע סוף סוף לביתו שבע ורגוע.

ותנה, האיש פותח את הדלת, ונדהם לגלות מחזה נדיר למול עיניו - - הבית כלו קשט בבלונים ופרחים, והשלחן שבכל יום היה ריק, היום היה ערוך בהמון מטעמים חלבניים - בלינצ'ס, פיצות, עוגות גבינה ועוד... מסביב רואה הוא אורחים רבים, חמיו וחמותו, גיסיו, ועוד בני משפחה... האורחים ברכו אותו במזל טוב, ופצחו בשירה לכבודו...

"יום הולדת שמח!!" - צהקה אשתו לקראתו - "בפעלי היקר, הכנתי לך הסעודה לרגל יום הולדתך - ארוחה חלבית מיוחדת ונפלאה, גש נא לטול ידיים...". פעת מסתפק הפעל הנבון - מה עלי לעשות עכשיו? פיצד אספר לאשתי, שכה טרחה עבורי, שרק לפני כמה רגעים סימתי את הסעודה הבשרית אצל אמי... האם למען שלום הבית, רשאי אני לאכול ממטעמי החלב שהכינה אשתי?...

תשובה:

לא מצינו שחז"ל התירו אסורים (אפילו מדברין) למען השלום, ואף על פי ששם ה' יתברך נמחה (נמחק) על המים בגלל שלום בית, אבל על אסורים אחרים, כגון עוף בחלב, לא נתן לעבור בשביל השלום, ולכן הפעל אינו רשאי לאכול מהמאכלים החלבניים, (ומקור לדברים נתן למצא בשו"ת הרמ"א סי' ק' אות י').

מה שכן, מתר לשנות מן האמת עבור השלום, ולספר לאשה שהזמינוהו לסעדת ברית מילה או פדיון הבן, ומשום שלא יכול לסרב, אכל שם בשר. וכפי שמצינו בגמרא ביבמות (ס"ה:): גדול השלום שאף הקב"ה שנה בו, ששנה אמנו אמרה: "ואדני זקן" (לשון באי ולעג כלפי אברהם), ואלו הקב"ה שנה מפני השלום ואמר לאברהם ששנה אמרה: "ואני זקנת".

לסכום: אסור לפעל לאכול מהמאכלים החלבניים.

שו"ת עם הרה"ג הרב בנימין חותה

קריאת פסוקי תורה בלילה

שאלה: האם מותר לקרא בלילה בכל ימות השבוע תנ"ך או שיר השירים או נשמת כל חי או פרק שירה או קריאת שניים מקרא ואחד תרגום. ומה טעם האיסור בזה.

תשובה: איסור קריאת מקרא בלילה הוא גם בקריאת תנ"ך. בליל שבת וליל יו"ט וליל כיפור מותר לקרא תנ"ך. ובליל ראש חודש נכון להיזהר בזה. ובמוצאי שבת המיקל יש לו על מי לסמוך. וקריאת תהילים לאחר חצות הלילה יש להקל ולפני חצות הלילה לצורך חולה מותר. שיר השירים דינו כפסוקי תנ"ך. וקריאת תנ"ך עם פירוש מותר כל הלילה. וקריאת פרק שירה ואמירת נשמת כל חי מותרים כל הלילה. וקריאת שנים מקרא ואחד תרגום אסור בלילה חוץ מליל שבת.

שאלה: האם מותר לנשים לקרוא תהילים בלילה. ומה הדין לאחר חצות הלילה לכל האנשים ובליל שבת וליל יום טוב וליל ראש חודש ולצורך חולה. תשובה: נשים וכן מי שאינו יודע לקרא אלא רק מקרא ותהילים מותר לקרא כל הלילה. ולשאר כל אדם לאחר חצות הלילה יש להקל. ובליל שבת וליל יום טוב יש להקל כל הלילה ובליל ראש חודש נכון ליזהר בזה. ולפני חצות הלילה לצורך חולה או צרה אחרת יש להקל ובפרט אם זה לצורך רבים.

לדפואה שלימה

סולטנה
בת פרחא
שמעון יעקב
בן סולטנה

לברכה והצלחה

חיים לוי וב"ב
דון דבקה
הודיה לוי
אריק ועינב
דון וב"ב

לדפואה שלימה

יוסף לוי
בן ויקטוריה

לדפואה שלימה

ברוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מירה מרים
בת רחל

לזיווג הגון

שירה
בת ציפורה

צדיקים במיתתם קדושים חיים

"הרב קוק הוא צדיק גמור, אך דרכינו הם נפרדות". הרב אברהם חיים בביוף, שהיה ממשמשיו של הרב זוננפלד, סיפר כי שררו יחסים טובים מאוד בין הרב זוננפלד לבין הרב קוק, שאותו הוא מכנה "צדיק יסוד עולם".

שתיה בצום?

בשנת תרע"ד ערכו רבנים, בראשות הרב יוסף חיים זוננפלד, מסע חיזוק וקירוב בכל המושבות החדשות שנבנו בארץ. בערביו של יום הגיעו הרבנים לעיר יפו. שם סייעו את 'מסע התשובה', והתכנסו בביתו של המרא דאתרא - רבי אברהם יצחק קוק, לטקס סיום המסע. הרבנית טרחא עבור האורחים החשובים, והגישה בפניהם תה ועוגות להשיב נפשם. בנו של הרב זוננפלד, ניגש לאביו ולחש באוזנו: "אבא, היום אתה בתענית יאריצייט, שים לב שלא תשכח!". שמע זאת הרב זוננפלד, ומיהר ללגום מן התה הרוחח כמה לגימות קטנות. לאחר מכן הניח את הכוס מידו. בנו המופתע חשב שאביו לא שמע טוב, אבל אביו רמז לו שזה בסדר, ותמיהתו גדלה עד מאד.

כשנגמר הטקס, ויצא הרב זוננפלד מהבית עם בנו, אמר לו: "בא ואסביר לך את אשר עשיתי. זכרתי כי שרוי אני בצום ותענית, אבל גדולה הכנסת אורחים יותר מקבלת פני השכינה. הרב קוק והרבנית טרחו מאד במצווה זו בשביל האורחים, וכיצד אוכל לפגוע בהם ולא לטעום ממה שהגישו לשולחן? ומכיון שחששתי שיפגעו מכך - התרתי לעצמי ללגום מן התה בעיצומה של התענית, ומיהרתי לעשות זאת בעוד התה רותח, כדי שלא תהיה לי הנאת החיך מהשתיה. כמו כן שתיתי רק כמה לגימות, שיהיה פחות מהשיעור...". העיקר שלא לפגוע ברגשות הזולת. **אי"ה יום ראשון י"ט אדר יום הילולתו זיע"א**

הלכות פרשת פרה

מעלת פרשת פרה

בשבת זו קוראים בתורה בפרשת חקת סדר טהרת פרה אדומה, והקריאה מעוררת את הטהרה, כמובא (ירושלמי מגילה פ"ג ה"ה, הובא ברש"י במסכת מגילה טז). שמצד הדין פרשת החודש היו צריכים לקרוא לפני פרשת פרה, שהי בא' בניסן הוקם המשכן ובב' בניסן נשרפה הפרה, ומפני מה הקדימו את פרשת פרה לפני פרשת החודש? אלא משום שהיא טהרתן של ישראל. אמר הרב הקדוש ה'בית אהרן' (דף קמ"ד). 'צריך להאמין, שכשם שנטהרין באפר פרה ממש להקרבת הפסח, כמו כן נטהרין בזמן הזה בקריאת פרשת פרה כל אחד ואחד לפי בחינתו בקדושה'. מובא ב'שפת אמת' (פרה סוף תרמ"א) 'וזמן זה מסייע לטהרה על ידי שבזמן המקדש היו כל בני ישראל עסוקין בטהרה בימים אלו לטהר עצמן לקרבן פסח, לכן הזמן מבקש תפקידו, ומסייע לטהרת הלב גם עתה.

הטהרה בזמן הזה

כתב השל"ה הקדוש (פר' חוקת): **אף בזמן שאין אפר פרה, יוכל אדם לטהר את עצמו כשדבק בהתמדת התורה, ולומד ומלמד על מנת לשמור ולעשות ולקיים.** וכדברי האור החיים הקדוש בספרו 'ראשון לציון' (משל ב"א) על פי הידוע שישנם שלושה סוגי טהרה: טבילה הגעלה וליבון באש, ו'ליבון' גדול מכולם, כמו כן הפוגם בנפשו ח"ו צריך לזכרה ולנקותה, ויש כמה דרכים לכך, כגון על ידי יסורים ועוד אופנים שונים, אך אין טהרה כיגיעת התורה שהיא דומה כליבון באש, דכתיב (ירמיה כג טז) "הלוא כה דברי כאש" השורפת ומכלה את כל הרע שבו, ומזככת את הנשמה בכל מיני טהרה.

האם קריאת פרשת פרה בזמן הזה היא מהתורה?

נחלקו הפוסקים אם קריאת פרשת פרה היא מן התורה, בשולחן ערוך (סי' קמ"ו וסי' תרפ"א) מבואר שהיא מן התורה, ומצינים לתוספות במסכת ברכות (יג.) שכך כתבו. לדעת הרבה פוסקים היא מצות עשה מן התורה, ואף על פי שיש החולקים על זה, יש להחמיר כדברי האומרים שהיא מן התורה, ולכן יש לשים לב לפרטים כדלהלן:

א. יש להקפיד לקרוא פרשת פרה מספר תורה הכשר והמהודר שיש בבית הכנסת; **ב.** שליח הציבור והקהל יתכוונו לצאת ידי חובה מן התורה; **ג.** ראוי ונכון שהנשים תבואנה לעזרת הנשים בפרשת פרה לשמוע קריאה זו, שאף היא מהתורה, ונשים שייכות בה להיטהר מטומאתן, ולאכול מקרבן פסח (ילקוט יוסף פורים).

טעם לסוברים שפרשת פרה מהתורה

בילקוט הגרשוני (או"ח סי' תרפ"ה) הביא טעם למה נאמר שפרשת פרה הוי מן התורה, והוא שמן התורה נצטוונו בזכירת מעשה העגל, וכתוב **"זכור את אשר הקצפת..."**, אלא שכתב המגן אברהם (סי' ס"ב ק"ב) שלא תיקנו לקרוא מעשה עגל בציבור משום גנותן של ישראל, ולכן תקנו לקרות פרשת פרה שהיא לכפרת מעשה העגל ובה אין גנותן של ישראל, ומקיימים בזה זכירת מעשה העגל.

הפסרת השבוע ומשמעותה

לאחר קריאת פרשת פרה כתב בשו"ע (תורה, ג') שמפסירים בנביא יחזקאל פרק ל"ו "בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם", מפני שכתוב בה **"וזרקתי עליכם מים טהורים"** - אמנם בהפסרה זו אין מדובר כלל על טהרה מטומאות, אלא על טהרה מהחטאים ומהעוונות, כמו שנאמר **"וזרקתי עליכם... ומכל גילולכם אטהר אתכם, ונתתי לכם לב חדש"**.

סדקו את הברקוד המצורף

**והצטרפו אלינו לאתר "אור הנר",
באתר זה תוכלו לקבל את העלונים מכל
השנים סרטונים ושיעורים בהלכה ובאגדה
באהבה רבה**

לדפואה שלומה

**דורית
בת עמליה
יצחק בן חנה
מיכל בת רחל**

לכרבה והצלחה

**מרדכי ויפה
מודנו וב"ב
ליאור ושיר
מודנו**

לכרבה והצלחה

**אלג'ריה
בת מרים
מרים (מיד)
בת רות**

